

În zilele de 5—6 aprilie 1979 a avut loc, la Muzeul de istorie al R.S. România, simpozionul-dezbateri pe tema „Daci-romani-români”. Organizat sub egida Academiei R.S. România, Academiei de științe sociale și politice și filialei Cluj-Napoca a Secției de istorie și arheologie a Academiei, manifestarea a avut drept scop stabilirea stadiului în care se află la ora actuală investigațiile referitoare la problema continuității populației dacice și daco-romane pe teritoriul de formare a poporului român.

Referatele și conferențele susținute au cuprins perioada istorică dintre sfârșitul mileniului III î.e.n. și secolul X e.n. Dintre cei ce au prezentat comunicări, precum și dintre vorbitori amintim pe: prof. dr. doc. Ștefan Ștefănescu, președintele secției de istorie și arheologie a Academiei de științe sociale și politice, acad. prof. dr. Ștefan Pascu, de la Universitatea din Cluj-Napoca, prof. dr. doc. Mircea Petrescu-Dîmbovița, directorul Institutului de istorie și arheologie din Iași, dr. Ion Horațiu Crișan, dr. Ion Glodariu, dr. Mircea Rusu, prof. dr. Dumitru Protase, dr. Eugenia Zaharia, dr. Gheorghe Bichir, prof. dr. doc. Dumitru Tudor, prof. dr. doc. Radu Vulpe, dr. Cornel Irimie, dr. Romulus Vulcănescu, dr. Petre Diaconu, dr. Gheorghe Zaharia.

În urma audierii materialelor cit și din discuții a reieșit că dacă în unele probleme se manifestă o unanimitate de păreri, în altele există încă deosebiri.

Dacă în privința atribuirii numelui de *traci* locuitorilor din spațiul menționat în epoca bronzului toți vorbitorii au fost de acord, în ceea ce privește momentul de cînd se poate vorbi de *geto-daci* părerile au fost oarecum împărțite. Majoritatea celor ce au luat cuvîntul au fost de părere că desprinderea geto-dacilor din cadrul marii familii a tracilor s-a produs în secolul VIII î.e.n., odată cu formarea culturii Basarabi din perioada mijlocie a primei epoci a fierului, perioadă marcată printr-o dezvoltare unitară a spațiului cuprins între Carpații nordici și Balcani.

O mai mică parte dintre cercetători au înclinat însă spre părerea că despre geto-daci se poate vorbi din perioada timpurie a primei epoci a fierului. Oricum însă, toți vorbitorii au fost de acord că anul 514 î.e.n., cînd Herodot îi menționează pe geți la gurile Dunării, nu trebuie luat drept piatră de hotar între traci și geto-daci sau între istoria străveche și istoria veche a României, părere ce pătrunsese la un moment dat în istoriografia română.

Din referate și discuții a reieșit rolul important jucat de geto-daci în a doua epocă a fierului,

cînd în timpul lui Burebista și Decebal s-a atins apogeul civilizației geto-dacice prin crearea unui stat dac independent și centralizat.

O pagină importantă din istoria acestor meleaguri a reprezentat-o simbioza daco-romană de după cucerirea Daciei de către romani. Prin aceasta locuitorii din nordul Peninsulei Balcanice s-au adăpat din cea mai avansată civilizație a epocii antice din istoria omenirii. Totodată, din amestecul dintre daci și romani, prin romanizarea mai întîi a dacilor din Dobrogea și Dacia romană, iar mai apoi și a dacilor liberi din afara granițelor Imperiului roman, s-a născut poporul român.

Continuitatea populației daco-romane pe tot teritoriul locuit anterior de geto-daci a fost subliniată de vorbitori, ei luînd poziție fermă împotriva neorösslerienilor din străinătate.

Din toate luările de poziție menționate mai sus, bazate pe o deplină libertate a expunerii părerilor și ipotezelor, a reieșit nivelul înalt al dezvoltării științei istorice la noi în țară, dar și necesitatea de a continua cu noi eforturi aprofundarea încă a multor probleme.

— GEORGE TROHANI

„Civilizația geto-dacică în bazinul Buzăului”

La sfîrșitul lunii februarie 1979, la Muzeul județean Buzău a fost deschisă expoziția temporară „Civilizația geto-dacică în bazinul Buzăului”. Evocînd aspecte majore, semnificative ale culturii materiale și spirituale create de traco-geto-daci, expoziția a urmărit să scoată în evidență, pe

de o parte, rolul însemnat pe care traco-geto-dacii din bazinul Buzăului, l-au avut în istoria străveche a României, iar pe de altă parte, rădăcinile istorice adînci și de neclintit ale poporului român în vatra sa multimilenară.

Urmărindu-se aceste idei tematice, în prima parte a expo-

ziției au fost etalate materiale arheologice din așezări și necropole hallstattiene descoperite pe teritoriul județului Buzău (vase de diferite forme și mărimi, unelte din bronz, fier, os și lut). S-a reliefat faptul că, cultura materială din prima epocă a fierului reprezintă o continuitate a celor

din perioadele istorice anterioare, ea dezvoltându-se pe fondul local al culturilor prototracice.

În continuare, prin materialele expuse s-a urmărit să se scoată în evidență civilizația unitară, originală și avansată creată de strămoșii noștri, geto-dacii, în perioada de unificare politică a statului dac de sub conducerea lui Burebista și a lui Decebal. Au fost expuse vestigii arheologice din așezările geto-dacice de la Izvoru Dulce, Sărata-Monteoru, Poșta Cilnău, Buzău-est și din puternicele dăvace de la Cîrlomănești și Gruiu Dării. Vasele de diferite forme și mărimi (cățui, fructiere, ulcioare, străchini, am-

fore, cupe „deliene” geto-dacice), podoabele (brățări, fibule, pandantive, verigi), uneltele din lut, os și fier (greutăți pentru războiul de țesut, fusaiole, împungătoare, cuțite, seceri) reliefează cu pregnanță stadiul avansat al civilizației create de geto-daci. În cadrul expoziției, un loc deosebit îl ocupă plastica de tip Cîrlomănești (statuete din lut, antropomorfe și zoomorfe, de un înalt nivel artistic), plastică unică în aria de răspindire a culturii geto-dacice.

În final, au fost expuse materiale arheologice din secolele II—

IV e.n. descoperite în așezări și necropole din bazinul Buzăului, urmărindu-se reliefarea, cu precădere, a destinului istoric al geto-dacilor, precum și aporturile lor, etnice și culturale, în evoluția ce a avut drept finalizare etnogeneza poporului român, popor format prin împletirea civilizațiilor dacică și romană.

Afluența publicului la această nouă expoziție atestă atracția pe pe care o exercită asupra vizitatorilor comorile trecutului istoric al poporului român.

— VASILE DRÂMBOCIANU

Expoziția itinerantă

„Morile țărănești de apă din Mehedinți”

O nouă expoziție itinerantă, „Morile țărănești de apă din Mehedinți” a fost deschisă la sediul Muzeului regiunii Porților de Fier din Drobeta-Turnu Severin, urmînd a fi itinerată apoi în județ¹. Circumscrișă cadrului generos al Festivalului național „Cîntarea României” și făcînd parte dintr-un amplu ciclu de manifestări menite să prezinte geniul creator al poporului nostru, manifestat permanent în milenara-i existență, expoziția la care ne referim, demonstrează, cu argumente etnografice și paleoetnologice, apelînd, cînd este cazul, la descoperiri arheologice și documente, continuitatea civilizației noastre.

Pe primele trei panouri sînt ilustrate, cu ajutorul imaginilor fotografice, instalații simple din diferite zone ale țării, care au fost utilizate pentru sfărîmarea boabelor de cereale și transformarea lor în păsat sau făină: pivele din lemn, paralelipedice sau

rotunde, cu pereți groși și unul sau două miniere, rîșnițele de mină — de la cea neolitică din piatră sau cea romană descoperită în antica Drobeta, ambele expuse în sălile muzeului severinean, la

cele utilizate pînă la începutul și chiar mijlocul acestui veac, fie cu pietrele de aceeași mărime și cu gardină de lemn, fie cu pietrele îngropate într-un postament făcut dintr-o buturugă, cum este

Una din morile de la Ponoarele — Mehedinți

